

Warszawa, dnia 7 marca 2012 r.

Pozycja 249

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 25 stycznia 2012 r.

**w sprawie mocy obowiązującej Drugiego Protokołu do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych
w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 r.,
sporządzonego w Hadze dnia 26 marca 1999 r.**

Podaje się niniejszym do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 29 lipca 2011 r. o ratyfikacji Drugiego Protokołu do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanej w Hadze dnia 14 maja 1954 r.¹⁾, sporządzonego w Hadze dnia 26 marca 1999 r. (Dz. U. Nr 187, poz. 1114) Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej dnia 17 listopada 2011 r. ratyfikował wyżej wymieniony protokół.

Zgodnie z art. 43 ust. 1 protokołu wszedł on w życie dnia 9 marca 2004 r.

Zgodnie z art. 43 ust. 2 protokołu w stosunku do Rzeczypospolitej Polskiej wchodzi on w życie dnia 3 kwietnia 2012 r.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, co następuje:

1) następujące państwa stały się stronami protokołu, składając dokumenty ratyfikacyjne, przyjęcia, zatwierdzenia lub przystąpienia w podanych niżej datach:

Królestwo Arabii Saudyjskiej	6 listopada 2007 r.
Republika Argentynska	7 stycznia 2002 r.
Republika Armenii	18 maja 2006 r.
Republika Austrii	1 marca 2002 r.
Republika Azerbejdżanu	17 kwietnia 2001 r.
Królestwo Bahrajnu	26 sierpnia 2008 r.
Barbados	2 października 2008 r.
Królestwo Belgii	13 października 2010 r.
Republika Białorusi	13 grudnia 2000 r.
Bośnia i Hercegowina	22 maja 2009 r.
Federacyjna Republika Brazylii	23 września 2005 r.
Republika Bułgarii	14 czerwca 2000 r.

¹⁾ Teksty Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego wraz z Regulaminem wykonawczym do tej Konwencji oraz Protokołu o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, podpisanych w Hadze dnia 14 maja 1954 r., zostały ogłoszone w Dz. U. z 1957 r. Nr 46, poz. 212.

Republika Chile	11 września 2008 r.
Republika Chorwacji	8 lutego 2006 r.
Republika Cypryjska	16 maja 2001 r.
Czarnogóra	26 kwietnia 2007 r.
Republika Czeska	8 czerwca 2007 r.
Republika Dominikańska	3 marca 2009 r.
Arabska Republika Egiptu	3 sierpnia 2005 r.
Republika Ekwadoru	2 sierpnia 2004 r.
Republika Estońska	17 stycznia 2005 r.
Republika Finlandii	27 sierpnia 2004 r.
Republika Gabońska	29 sierpnia 2003 r.
Republika Grecka	20 kwietnia 2005 r.
Gruzja	13 września 2010 r.
Republika Gwatemali	4 lutego 2005 r.
Republika Gwinei Równikowej	19 listopada 2003 r.
Królestwo Hiszpanii	6 lipca 2001 r.
Republika Hondurasu	26 stycznia 2003 r.
Islamska Republika Iranu	24 maja 2005 r.
Japonia	10 września 2007 r.
Jordańskie Królestwo Haszymidzkie	5 maja 2009 r.
Kanada	29 listopada 2005 r.
Państwo Katar	4 września 2000 r.
Republika Kolumbii	24 listopada 2010 r.
Republika Kostaryki	9 grudnia 2003 r.
Libia	20 lipca 2001 r.
Republika Litewska	13 marca 2002 r.
Wielkie Księstwo Luksemburga	30 czerwca 2005 r.
Była Jugosłowiańska Republika Macedonii	19 kwietnia 2002 r.
Meksykańskie Stany Zjednoczone	7 października 2003 r.
Królestwo Niderlandów	30 stycznia 2007 r.
Republika Federalna Niemiec	25 listopada 2009 r.
Republika Nigru	16 czerwca 2006 r.
Federalna Republika Nigerii	21 października 2005 r.
Republika Nikaragui	1 czerwca 2001 r.

Sułtanat Omanu	16 maja 2011 r.
Republika Panamy	8 marca 2001 r.
Republika Paragwaju	9 listopada 2004 r.
Republika Peru	24 maja 2005 r.
Rumunia	7 sierpnia 2006 r.
Republika Salwadoru	27 marca 2002 r.
Republika Serbii	2 września 2002 r.
Republika Słowacka	11 lutego 2004 r.
Republika Słowenii	13 kwietnia 2004 r.
Konfederacja Szwajcarska	9 lipca 2004 r.
Republika Tadżykistanu	21 lutego 2006 r.
Wschodnia Republika Urugwaju	3 stycznia 2007 r.
Węgry	26 października 2005 r.
Republika Włoska	10 lipca 2009 r.

2) składając dokument przystąpienia oraz ratyfikacyjny, wymienione poniżej państwa złożyły następujące oświadczenia i zastrzeżenie:

Królestwo Belgii

Oświadczenie:

„Zgodnie z art. 16 § 2 a) Protokołu i zasadą niedyskryminacji Królestwo Belgii uzna za przestępstwa czyny określone w art. 15 wspomnianego Protokołu bez uwzględniania wyjątku przewidzianego w jego art. 16 § 2 b).”

Declaration:

“Conformément à l’article 16, § 2, a) du Protocole et au principe de non discrimination, la Belgique incriminera les actes énoncés à l’article 15 dudit Protocole sans tenir compte de l’exception prévue en son article 16 paragraphe 2, b).”

Islamska Republika Iranu

Zastrzeżenie:

„Przystąpienie Islamskiej Republiki Iranu do niniejszego protokołu nie oznacza uznania jakiegokolwiek państwa, którego nie uznaje, jak również nawiązania jakiegokolwiek współpracy z takimi państwami lub rządami.”

Oświadczenie:

„Uznając szczególną wagę ochrony kulturowego dziedzictwa narodów przed szkodami powodowanymi przez wojnę, mając świadomość faktu, że kulturowe dziedzictwo narodów jest uważane za część kulturowego dziedzictwa ludzkości, uznając, że pełna ochrona dziedzictwa kulturowego przed szkodami powodowanymi przez konflikty zbrojne wymaga ochrony silniejszej niż przewidziana w obecnie obowiązującym Protokole, Islamska Republika Iranu uważa za konieczne zawieranie dwustronnych i wielostronnych porozumień uzupełniających do obecnie obowiązującego Protokołu i wyraża swoją gotowość do zawarcia takich porozumień. Porozumienia te powinny obejmować przyznanie przywilejów i zapewniać więcej możliwości ochrony kulturowego dziedzictwa narodów, jak również wyrażać reguły zawarte w Protokole z uwzględnieniem międzynarodowego prawa zwyczajowego, w taki sposób, aby uwzględnić wyłącznie reguły niezakwestionowane przez Islamską Republikę Iranu, jak również aby w bardziej klarowny sposób wyjaśnić sposoby wdrożenia zapisów rozdziału 4 protokołu.”

Reservation:

“Accession of the Islamic Republic of Iran to this Protocol shall not mean the recognition of any country it does not recognize, neither shall it give rise to any commitment toward such states or governments.”

Declaration:

“Considering the special importance of protecting cultural heritage of nations against damages caused by war, Bearing in mind the fact that cultural heritage of nations is deemed as part of cultural heritage of humanity, Considering that full protect of cultural heritage against damages caused by armed conflicts needs the protections more than that which is provided for in the present Protocol, The Islamic Republic of Iran regards the conclusion of bilateral and multilateral supplementary agreements to the present Protocol as necessary and states its readiness to conclude such agreements. These agreements shall entail the granting of privileges and providing more possibilities for protection of cultural heritage of nations and shall also articulate the rules stipulated in the Protocol including customary rules of international law, in a way that solely include the rules that are not protested by the Government of the Islamic Republic of Iran and as well as explain more clearly the modality for the implementation of provisions of section 4 of this Protocol.”

Kanada

Oświadczenie:

„1. W rozumieniu rządu Kanady definicja celu wojskowego w art. 2 (f) powinna być interpretowana w taki sam sposób, jak art. 52 ust. 2 I Protokołu dodatkowego do Konwencji genewskich z 1949 r.

2. W rozumieniu rządu Kanady zawarty w art. 6(a)(ii), 6(b), 7(a), 7(b), 8, 13(2)(a) oraz 13(2)(b) wyraz „praktycznie możliwy” oznacza taki, który jest praktycznie możliwy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności istniejących w danym momencie, w tym korzyści cywilnych oraz wojskowych.

3. W rozumieniu rządu Kanady korzyść wojskowa oczekiwana z ataku, o której mowa w art. 6(a)(ii), 6(b), 7(c) oraz 7(d)(ii), odnosi się do korzyści oczekiwanej z ataku rozumianego jako całość, a nie z wydzielonych lub poszczególnych części ataku.

4. W rozumieniu rządu Kanady każde dobro kulturalne, które stanie się celem wojskowym, może być zaatakowane stosownie do reguł uchylenia wymaganego przez kategorię konieczność wojskową, o której mowa w art. 4 ust. 2 Konwencji.

5. W rozumieniu rządu Kanady decyzja o powołaniu się na kategorię konieczność wojskową stosownie do art. 6(c) niniejszego protokołu może być podjęta przez oficera dowodzącego jednostką mniejszą niż odpowiadająca wielkością batalionowi w okolicznościach, w których dobro kulturalne staje się celem wojskowym, a istniejące w danym momencie okoliczności związane z ochroną jednostki są takie, że nie jest wykonalne wymaganie, aby decyzja została podjęta przez oficera dowodzącego jednostką odpowiadającą wielkością batalionowi lub większą.

6. W rozumieniu rządu Kanady zgodnie z art. 6(a)(i) dobro kulturalne może stać się celem wojskowym z powodu jego charakteru, lokalizacji, przeznaczenia lub sposobu wykorzystywania.”

Statement of understanding:

“1. It is the understanding of the Government of Canada that the definition of a military objective in Article 2(f) is to be interpreted the same way as Article 52(2) of Additional Protocol I to the Geneva Conventions of 1949.

2. It is the understanding of the Government of Canada that in relation to Article 6(a)(ii), 6(b), 7(a), 7(b), 8, 13(2)(a) and 13(2)(b) the word “feasible” means that which is practicable or practically possible, taking into account all circumstances ruling at the time, including humanitarian and military considerations.

3. It is the understanding of the Government of Canada that in relation to Article 6(a)(ii), 6(b), 7(c) and 7(d)(ii) that the military advantage anticipated from an attack is intended to refer to the advantage anticipated from the attack considered as a whole and not from isolated or particular parts of the attack.

4. It is the understanding of the Government of Canada that any cultural property that becomes a military objective may be attacked in accordance with a waiver of imperative military necessity pursuant to Article 4(2) of the Convention.

5. It is the understanding of the Government of Canada that a decision to invoke imperative military necessity pursuant to Article 6(c) of this Protocol may be taken by an officer commanding a force smaller than the equivalent of a battalion in size in circumstances where the cultural property becomes a military objective and the circumstances ruling at the time relating to force protection are such that it is not feasible to require the decision to be made by an officer commanding a force the equivalent of a battalion in size or larger.

6. It is the understanding of the Government of Canada that under Article 6(a)(i), cultural property can be made into a military objective because of its nature, location, purpose or use.”

Minister Spraw Zagranicznych: *R. Sikorski*